

बापदादाको अद्भुत चित्रशाला

बापदादाले आज आफ्नो चित्रशालालाई हेरिरहनु भएको छ। बापदादाको पासमा कुनचाहिँ चित्रशाला छ, थाहा छ? आज वतनमा हरेक बच्चाहरूको चरित्रको चित्र हेरिरहनु भएको थियो। हरेकको सुरु देखि अहिले सम्मको चरित्रको चित्र कस्तो रह्यो! त्यसैले सोच, चित्रशाला कति ठूलो होला! ती चित्रहरूमा हरेक बच्चाहरूको विशेष तीन कुरा देखियो। एक— पवित्रताको व्यक्तित्व। दोस्रो— सत्यताको रोयल्टी। तेस्रो— सम्बन्धहरूको समीपता। यी तीन कुरा हरेक चित्रमा देखियो।

पवित्रताको व्यक्तित्व आकार रूपमा चित्रको चारैतिर चम्किरहेको उज्यालो देखिइरहेको थियो। सत्यताको रोयल्टी अनुहारमा हर्षितमुखता र स्वच्छता चम्किरहेको थियो र सम्बन्धको समीपता निधारको बीचमा चम्किरहेको सितारा कुनै धेरै किरणहरूले चम्किरहेका थिए, कुनै थोरै किरणहरूले चम्किरहेका थिए। समीप आत्माहरू बाबा समान बेहदका अर्थात् चारैतिर फैलिरहने किरणहरूका थिए। प्रकाश र शक्ति दुवैमा बाबा समान देखिइरहेका थिए। यसरी तीनै विशेषताहरूले हरेकका चरित्रका चित्र देखियो। साथ-साथै आदि देखि अन्त्य अर्थात् अहिले सम्म तीनै कुरामा सदा श्रेष्ठ रह्यो वा कहिले कस्तो, कहिले कस्तो रह्यो— त्यसको नतिजा हरेकको चित्रमा देखियो। जसरी स्थूल शरीरमा नाडीबाट जाँच गर्छन्— ठीक गतिले चलिरहेको छ वा तल माथि छ? छिटो छ वा सुस्त छ? यसबाट तन्दुरुस्ती थाहा हुन्छ। त्यसरी नै हरेक चित्रको बीच हृदयमा प्रकाश तलबाट माथि सम्म गइरहेको थियो। त्यसमा गति पनि देखिइरहेको थियो— एउटै गतिले प्रकाश तलबाट माथि गइरहेको छ वा समय-समयमा गतिमा अन्तर आउँछ? साथ-साथै बीच-बीचमा प्रकाशको रंग फेरिन्छ वा एकनाश रहन्छ? तेस्रो— चल्दा-चल्दै प्रकाश कहीं-कहीं रोकिन्छ वा लगातार चलिरहन्छ? यही विधिद्वारा हरेकको चरित्रको चित्र देखियो। तिमीहरूले पनि आफ्नो चित्र हेर्न सक्छौ नि।

व्यक्तित्व, रोयल्टी र समीपता— यी तीन विशेषताहरूद्वारा जाँच गर। मेरो चित्र कस्तो हुन्छ? मेरो प्रकाशको गति कस्तो हुन्छ? नम्बरवार त छौ नै। तर तीन विशेषताहरू र तीन प्रकारका प्रकाशको गति सुरुदेखि अहिले सम्म सदैव नै रहेको होस्— यस्ता चित्रहरू धेरै थिएनन्, कम थिए। तीन प्रकाशका गति र तीन विशेषताहरू, ६ कुरा भए नि। ६ कुरामा धेरैजसो चार-पाँचसम्म र केही तीन सम्म थिए। पवित्रताको व्यक्तित्वको प्रकाशको आकार कसैको केवल ताज जस्तो अनुहारको आस-पास मात्र थियो र कसैको आधा शरीरसम्म र कसैको सारा शरीरको आस-पास देखिइरहेको थियो, जो मन्सा-वाचा-कर्मणा तीनैमा आदि देखि अहिले सम्म पवित्र रहेका छन्, जसरी फोटो निकाल्छन् नि। मन्सामा स्वयं प्रति वा कसै प्रति व्यर्थ रूपी अपवित्र संकल्प पनि नचलेको होस्। कुनै पनि कमजोरी वा अवगुण रूपी अपवित्राको संकल्प पनि धारणा नगरिएको होस्, संकल्पमा जन्मै देखि वैष्णव, संकल्प बुद्धिको भोजन हो। जन्मै देखि वैष्णव अर्थात् अशुद्धि वा अवगुण तथा व्यर्थ संकल्पलाई बुद्धिद्वारा, मन्साद्वारा ग्रहण नगरिएको होस्। यसैलाई नै सच्चा वैष्णव वा बाल ब्रह्मचारी भनिन्छ। त्यसैले हरेकको चित्रमा यस्तो पवित्रताको व्यक्तित्वका रेखाहरू प्रकाशको आकारमा देखियो, जो मन्सा-वाचा-कर्मणा तीनैमा पवित्र रहेका छन्। (कर्मणामा सम्बन्ध, सम्पर्क सबै आउँछ) उनीहरूको निधारदेखि पाउसम्म प्रकाशको आकारमा चम्किरहेको चित्र थियो।

२०७५ कार्तिक २५ आइतबार ११-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २६-२-८४ मधुबन
बुझ्यौ! ज्ञानको दर्पणमा आफ्नो चित्र हेरिरहेका छौ? राम्रोसँग हेर- मेरो चित्र कस्तो छ, जुन बापदादाले हेर्नु
भयो। अच्छा-

मिल्नेहरूको लिस्ट लामो छ। अव्यक्त वतनमा त न नम्बर चाहिन्छ र न समयको कुनै कुरा छ। जब चाह्यो,
जति समय चाह्यो र जति मिल्न चाह्यो मिल्न सक्छौ किनकि त्यो हदको दुनियाँ भन्दा पर छ। यो साकार
दुनियाँमा यी सबै बन्धन छन् त्यसैले निर-बन्धनलाई पनि बन्धनमा बाँधिनु पर्छ।

टीचरहरू त सन्तुष्ट भयौ नि। सबैलाई आफ्नो पूरा भाग मिल्थ्यो नि। निमित्त बनेका विशेष आत्मा हौ।
बापदादाले पनि विशेष आत्माहरूलाई विशेष सम्मान गर्नु हुन्छ। जे भए पनि सेवाका साथी हौ नि। त्यसो त
सबै साथी हुन् फेरि पनि निमित्तलाई निमित्त मान्दा नै सेवाको सफलता हुन्छ। त्यसो त सेवामा कति
बच्चाहरू तीव्र उमंग-उत्साहमा बढिरहन्छन् फेरि पनि निमित्त बनेका विशेष आत्माहरूलाई सम्मान दिनु
अर्थात् बाबालाई सम्मान दिनु हो र बाबाद्वारा सम्मानको बदलामा दिलको स्नेह लिनु हो। बुझ्यौ!
टिचरलाई सम्मान दिँदैनौ, त्यसको बदलामा बाबाबाट दिलको स्नेह लिन्छौ। अच्छा।

यस्ता सदा दिलाराम बाबाद्वारा दिलको स्नेह लिने पात्र अर्थात् सुपात्र आत्माहरूलाई, सदा स्वयंलाई
पवित्रताको व्यक्तित्व, रोयल्टीको वास्तविक अनुभव गर्ने समीप र समान बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-
प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

यु.के. ग्रुप सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

सबैजना सर्व रहस्यहरूले सम्पन्न राजयुक्त, योगयुक्त आत्मा हौ नि। सुरु देखि बापदादाको नाम चारै तिर
प्रत्यक्ष गर्ने निमित्त आत्मा हौ। बापदादा, यस्ता आदि रत्नहरूलाई, सेवाका साथीहरूलाई देखेर सदा खुशी
हुनु हुन्छ। सबै बापदादाका दाहिने हात हौ। धेरै राम्रा-राम्रा रत्न हौ। कोही कस्तो, कोही कस्तो, तर हौ सबै
रत्न किनकि स्वयं अनुभवी बनेर अरूलाई पनि अनुभवी बनाउन निमित्त बनेका आत्मा हौ। बापदादालाई
थाहा छ- सबै कति उमंग-उत्साहले याद र सेवामा सदा मग्न रहने आत्मा छौ। याद र सेवा सिवाय अरू
सबै तर्फ समाप्त भएको छ। एक हुनु हुन्छ, एकका हौं, एकरस स्थितिवाला हौं- यही सबैको आवाज छ।
यही वास्तविक श्रेष्ठ जीवन हो। यस्ता श्रेष्ठ जीवनवाला सदा नै बापदादाको समीप हुन्छन्। निश्चय बुद्धिको
प्रत्यक्ष प्रमाण दिनेवाला हौ। सदा वाह मेरो बाबा र वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्य- यही याद रहन्छ नि। बापदादा
यस्ता स्मृति स्वरूप बच्चाहरूलाई देखेर सदा हर्षित हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- वाह मेरा श्रेष्ठ बच्चाहरू।
बापदादाले यस्ता बच्चाहरूको गीत गाउनु हुन्छ। लण्डन विदेशको सेवाको जग हो। तिमीहरू सबै सेवाका
जगका ढुङ्गा हौ। तिमीहरू सबै पक्का भएकोले सेवामा वृद्धि हुँदै गइरहेको छ। हुन त जग वृक्षको
विस्तारमा छोपिन्छ तर हो त जग नै। वृक्षको विस्तारलाई सुन्दर देखेर त्यस तर्फ धेरैको नजर जान्छ। जग
गुप्त रहन पुग्छ। त्यस्तै तिमीहरू पनि अलिकति निमित्त बनेर अरूलाई मौका दिनेवाला बन्यौ तर फेरि पनि
पुरानो पुरानो नै हुन्छ। अरूलाई मौका दिएर अगाडि ल्याउनमा तिमीहरूलाई खुशी हुन्छ नि। यस्तो त
सम्झ्दैनौ- यी डबल विदेशी आएर हामी छोपियौं? फेरि पनि निमित्त तिमीहरू नै हौ। उनीहरूलाई उमंग-
उत्साह दिने निमित्त हौ। जसले अरूलाई अगाडि राख्छ, ऊ स्वयं नै अगाडि हुन्छ। जसरी साना
बच्चाहरूलाई सदा भनिन्छ- अगाडि हिँड, ठूला पछाडि रहन्छन्। सानालाई अगाडि गर्नु नै ठूला अगाडि

२०७५ कार्तिक २५ आइतबार ११-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २६-२-८४ मधुबन हुनु हो। त्यसको प्रत्यक्ष फल मिलिरहन्छ। यदि तिमीहरू सहयोगी नबनेको भए लण्डनमा यति सेन्टर खुल्दैन थिए। कोही कहाँ निमित्त बन्यौ, कोही कहाँ निमित्त बन्यौ। अच्छा।

मलेशिया, सिंगापुरबाट:- सबैले आफूलाई बाबाको स्नेही आत्मा अनुभव गर्छौं? सदा एक बाबा दोस्रो न कोही— यही स्थितिमा स्थित रहन्छौ? यही स्थितिलाई नै एकरस स्थिति भनिन्छ किनकि जहाँ एक हुन्छ त्यहाँ एकरस हुन्छ। अनेक भयो भने स्थिति पनि डगमग हुन्छ। बाबाले सहज मार्ग बताउनु भएको छ— एकमा सबैथोक देख। अनेकलाई याद गर्नबाट, अनेक तर्फ भट्किनबाट छुट्यौ। एक हुनु हुन्छ, एकका हौं, यही एकरस स्थितिद्वारा सदा आफूलाई अगाडि बढाउन सक्छौ।

सिंगापुर र हङ्कङ्गले अब चाइनामा सेन्टर खोल्ने संकल्प गर्नु पर्छ। सारा चाइनामा अझै कुनै केन्द्र छैन। उनीहरूलाई सम्पर्कमा ल्याएर अनुभव गराऊ। हिम्मतमा आएर संकल्प गर्नु भने हुन्छ। राजयोगबाट प्रभु प्रेम, शान्ति, शक्तिको अनुभव गराऊ। यसरी आत्माहरू पनि स्वतः परिवर्तन हुन्छन्। राजयोगी बनाऊ, देवता होइन, राजयोगी देवता आफै बन्छन्। अच्छा!

पोलेण्ड ग्रुप सँग:- बापदादालाई खुशी छ— सबै बच्चाहरू आफ्नो स्वीट होममा पुगे। तिमीहरू सबैलाई पनि यो खुशी छ नि— हामी यस्तो महान तीर्थमा पुगेका छौं। श्रेष्ठ जीवन त अभ्यास गर्दा-गर्दै बन्छ नै तर यस्तो श्रेष्ठ भाग्य पायौ, जसबाट यो स्थानमा आफ्नो ईश्वरीय स्नेही परिवारमा पुग्यौ। यति खर्च गरेर आएका छौ, यति मेहनतले आएका छौ, अहिले सम्झन्छौ— खर्च र मेहनत सफल भयो। यस्तो त सम्झिँदैनौ— कहाँ पुगियो? परिवार र बाबाको कति प्रिय छौ। बापदादाले सदा बच्चाहरूको विशेषता देख्नुहुन्छ। तिमीहरूले आफ्नो विशेषतालाई जान्दछौ? यो विशेषता त छ, लगनले यति टाढाबाट यहाँ पुग्यौ। अब सदा आफ्नो ईश्वरीय परिवारलाई र यस ईश्वरीय विधि राजयोगलाई सदा साथमा राखिरहनु छ। अब त्यहाँ गएर राजयोग केन्द्रलाई राम्रो सँग अगाडि बढाऊ किनकि कति यस्ता आत्माहरू छन् जो सच्चा शान्ति सच्चा प्रेम र सच्चा सुखको प्यासा छन्। उनीहरूलाई मार्ग त बताउँछौ नि। त्यसै पनि पानीको प्यासालाई यदि समयमा कसैले उसलाई पानी पिलायो भने जीवन भरि उसको त्यो गुण गाइरहन्छ। त्यसैले तिमीहरूले जन्म-जन्मान्तरको लागि आत्माहरूको सुख-शान्तिको प्यास मेटाउनु, यसबाट पुण्य आत्मा बन्छौ। तिम्रो खुशी देखेर सबै खुशी हुन्छन्। खुशी नै सेवाको साधन हो।

यो महान तीर्थ स्थानमा सबै तीर्थहरू समाहित भएका छन्। यस महान तीर्थमा ज्ञान स्नान गर र जेजति कमजोरी छन् त्यसको दान गर। तीर्थमा केही छोड्न पनि पर्ने हुन्छ। के छोड्छौ? जुन कुराले तिमी दुःखी छौ त्यही छोड्ने हो। पुग्यो। तब महान तीर्थ सफल हुन्छ। यो नै दान गर र यही दानले पुण्य आत्मा बन्ने छौ किनकि अवगुण छोड्नु अर्थात् गुण धारण गर्नु हो। जब अवगुण छोड्छौ, गुण धारण गर्छौ तब पुण्य आत्मा बन्छौ। यही हो यस महान तीर्थको सफलता। महान तीर्थमा आयौ, यो त धेरै राम्रो— आउनु अर्थात् भाग्यवानको लिस्टमा पर्नु हो, त्यति शक्ति छ यस महान तीर्थको। अब अगाडि के गर्नु छ? एक छ भाग्यवान बन्नु र दोस्रो छ सौभाग्यवान बन्नु र त्यसपछि छ पदमापदम भाग्यवान बन्नु। जति सङ्गत गर्छौ, गुणहरूको धारण गर्छौ त्यति पदमापदम भाग्यवान बन्दै जान्छौ। अच्छा—

डबल विदेशी टिचरहरू सँग:-

कहिल्यै पनि आफूलाई अहिले म अर्को धर्ममा आएको छु, यो टीचरहरूमा संकल्प हुनु हुँदैन। यो नयाँहरूको कुरा हो। तिमीहरू त पुराना हौ त्यसैले निमित्त बनेका छौ। हामी अर्को धर्मका यस धर्ममा आएका छौं, होइन। यही धर्मको थिएँ र यही धर्ममा आएको छु। हामी र यो अलग छ, यो संकल्प स्वप्नमा पनि हुनु हुँदैन। भारत अलग हो र विदेश अलग हो, होइन। यो संकल्पले एक मतलाई दुई मत गरिदिन्छ। फेरि हामी र तिमी भयौ नि। जहाँ हामी र तिमी हुन्छ त्यहाँ के हुन्छ? मतभेद हुन्छ त्यसैले एक हौ। डबल विदेशी बापदादाले चिन्नको लागि भन्नु भएको हो, बाँकी यस्तो होइन अलग छौ। यस्तो नसमझ- हामी डबल विदेशी अलग हौं, यहाँ देशका अलग हुन्। होइन। जब ब्राह्मण जन्म भयो तब ब्राह्मण जन्मले के भयौ? ब्राह्मण एउटै धर्मका भयौ, विदेशी देशी यसमा हुँदैन। हामी सबै एक ब्राह्मण धर्मका हौं, ब्राह्मण जीवनका हौं र एउटै बाबाको सेवाका निमित्त हौं। कहिल्यै यो भाषा पनि प्रयोग नगर्नु- हाम्रो विचार यस्तो छ, तिमी इन्डियनहरूको यस्तो छ, यो भाषा गलत हो। गलतीले पनि यस्तो शब्द नबोल्नु। विचार भिन्न-भिन्न त इन्डियनहरूको पनि हुन सक्छ, यो अर्कै कुरा हो। बाँकी भारत र विदेश, यो फरक कहिल्यै नगर्नु। हामी विदेशीहरूको यसरी नै चल्छ, यो होइन। हाम्रो स्वभाव यस्तो छ, हाम्रो संस्कार यस्तो छ, यस्तो होइन। यस्तो कहिल्यै नसोच। बाबा एक हुनु हुन्छ र एकका नै सबै हौ। यी निमित्त टीचरहरूले जस्तो भाषा बोल्छन् त्यस्तै अरूले पनि बोल्छन् त्यसैले धेरै युक्तियुक्त भएर एक एक शब्द बोल्नु पर्छ। योगयुक्त र युक्तियुक्त दुवै साथ-साथै चलोस्। कोही योगमा धेरै अगाडि जाने गर्छन् तर कर्ममा युक्ति-युक्त हुँदैनन्। दुवैको सन्तुलन होस्। योगयुक्तको निशानी हो नै युक्तियुक्त।

सेवाधारीहरू सँग:- यज्ञ सेवाको भाग्य मिल्नु, यो पनि धेरै ठूलो भाग्यको निशानी हो। चाहे भाषण नगर, कोर्स नगराऊ तर सेवाको नम्बर त मिल्छ नि। यसैमा पनि पास हुन्छौ। हरेक विषयको आ-आफ्नो नम्बर हुन्छ। यस्तो नसमझ- मैले भाषण गर्न सकिदैन त्यसैले पछि छु। सेवाधारी सदा नै वर्तमान र भविष्य फलका अधिकारी हुन्छन्। खुशी हुन्छ नि? माताहरूलाई मनको डान्स गर्न आउँछ? अरू केही नगर, केवल खुशीमा मनले नाँचिरह्यो भने पनि धेरै सेवा हुन्छ।

वरदान:- समानताको भावना भएर पनि हर कदममा विशेषताको अनुभव गराउने विशेष आत्मा भव हरेक बच्चामा आ-आफ्नो विशेषता हुन्छ। विशेष आत्माहरूको कर्म साधारण आत्माहरूको भन्दा भिन्न हुन्छ। हरेकमा भावना त समान राख्नु छ तर देखियोस्- यी विशेष आत्मा हुन्। विशेष आत्मा अर्थात् विशेष गर्नेवाला, केवल भन्नेवाला होइनन्। उनीहरूद्वारा सबैलाई भासना आउँछ- यी स्नेहका भण्डार हुन्। हर कदममा, हर नजरमा स्नेह अनुभव होस्- यो नै त विशेषता हो।

स्लोगन:- सृष्टिको परिवर्तन भन्दा पहिला आफ्ना कमी र कमजोरीहरूलाई परिवर्तन गर।